

A humanizmus Homérosza(i)

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 16. szám, 2017. április 21.

Thomas A. Szlezák: Homérosz – A nyugati irodalom születése. Fordította Tatár Sándor. Atlantisz Kiadó, Budapest, 2016, 284 oldal, 3495 Ft

Szlezák nincs híján az unitárius iskolára és a német humanizmusra jellemző szinte vallásos Homérosz iránti rajongásnak. Arról még meg tud győzni, hogy az *Iliász* költője magasra tette a léceket minden későbbi költőnek vagy epikusnak. Homérosz azonban – akit a szerző az *Iliász* alkotójának, és az *Odüsszeia*-költőnél nagyobb költőzseninek tart – Szlezák szemében hērōsz méretű kultúrateremtővé nő. Talán nemcsak a grecista szisszen fel azoknál a mondatoknál, amelyekben a szerző Homéroszra, pontosabban a hellénisztikus kori Homérosz-filológiára vezeti vissza a modern európai szellemi szabadságot; egy kalap alá véve a XVIII. század előtti kereszténységet, a XX. századi szocialista államokat és a mai iszlám világot – mint az intellektuális nyitottságot nélkülöző kultúrákat.